

PSOTNIK (1) *sb m*

A sg psotnika.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

Człowiek skłonny do złego; tu prawdopodobnie: człowiek lubieżny, skłonny do uciech cielesnych:

W połączeniu szeregowym: GArdło białe choć miąłsze albo cienkie vkazuje człowieka chełpliwego nadęte^{g0}, próżne^{g0}, płotnika j kłamcę wżakoż wždy bywa dobrze rozumny y też roztropny ale gniewny GlabGad O8.

Synonimy: cudzołożnik, fryjerz, gach, kurewnik, miłośnik, nałożnik, nieczysty, nierządnik, porobca, porobnik, rozpusztnik, sprosznik, szkortarz, szkortator, wszetecznik.

SBu